

packade. — 8) Afstånd. *P. långt, nära afstånd.* *P. afstånd.* *P. långt, nära håll.* — 9) Riktning åt ett visst håll. *P. höger, vänster.* *P. höger hand.* — 10) Tillfället, då någon offentlig akt, förrättning försiggår. *P. bröllop, begravninng, besigtninng. Blifva bjuden p. bröllop.* — 11) a) Tiden, då något sker. *P. dagen.* *P. en lördag.* *P. tredje året.* *P. bestämd tid.* — b) Tiden, hvarunder något varar, räcker, fortgår, inom hvilken något sker. *Han gjorde det p. tre dagar.* *Arbetet går p. ett år.* *Göra en resa p. fjorton dagar.* *Han kan ej komma p. fjorton dagar, förr än efter fjorton dagar.* *Jag har ej sett honom p. en månad,* det är en månad, sedan jag sist såg honom. *Gossen är p. tionde året,* är emellan nio och tio år gammal. — c) *Klockan går p. tio,* är öfver nio. — 12) Del af ett helt. *Hufvudet p. en häst.* *Håret p. en menniska.* — 13) Ämne, hvaraf en maträtt hufvudsakligen är beredd. *Pastej p. höns.* — 14) Värde (pappersmynt). *En sedel p. tio riksdaler.* — 15) Sätt, vis. *P. ryska sättet, viset.* *P. intet vis.* *P. franska modet.* *P. måfå.* *P. höft.* *P. alvar.* *P. narri, p. lek, p. skämt.* *P. svenska,* uttryckt genom svenska språket. — 16) Förutgånet och efterföljdt af samma substantiv, betecknar *På* ett tätt uppreparande af en handling, t. ex.: *Slag p. slag, bud p. bud.* — 17) Omedelbart efter. *Dricka p. soppan.* *En sup p. fisken.* — 18) Ända till. *Han uträknar p. styfvern, hvad det kostar.* — 19) Af, genom. *Känna en p. rösten.* *Jag ser, märker p. hans min, att . . .* — 20) Till följe af, enligt. *P. hans befallning.* *P. min inrådan.* *P. missstanka.* — 21) Hos. *Jag har inga penningar p. mig.* — 22) På brukas äfv. för vissa verbers och nominers utbildning (se derom hvarje särskilt ord), t. ex.: *Se p. någon.* *Tvifla p. något.* *Tro p. Gud.* *Slå p. sin rätt.* *Hämnas p. någon.* *Spela p. lotteri.* *Skaka p. hufvudet.* *Rycka p. axlarna.* *Ropa p. hjälp.* *Det beror p. honom.* *Ord som slutas p. a.* *Det ordet finnes p. C,* under bokstafven C. *Taxa p. möbler.* — 23) *P. min ära,* se *Åra.* *P. . . . när, se När.* — 24) Efter ett verb ökar *På* ofta betydelsen och har då alltid tonen, t. ex.: *Gå på, rida på,* o. s. v. — 25) Bildar en mängd sammansättningar med verber och nominer, hufvudsakligen i enlighet med förestående bem. 2 o. 3, men för öfrigt i mångahanda skiftande betydelse. Dylika sammansättningar, som lätt förstås utan vidare förklaring, äro: *Påbinda, Pådrypa, Påfästa, Påggjuta, Påhaka, Påhålla, Påhästa, Påhäfva, Påhäkta, Påhälla, Påhänga, Påhölja, Påkasta, Påklistra, Pålysta, Påsmeta, Påsmörja, Påströ, Påställa, Påstänka, Påvråka, Påvälta, Påvältra, Påösa.* — *På det att,* konj. För det ändamål att, i den afsigten att. *Det skedde, p. det all han måtte bli nöjd.*

**PÅAKTA,** v. a. 1. Gifva akt på.

**PÅBEGYNNA,** v. a. 2. Begynna på med något. — *Påbegynnande,* n. 4.

**PÅBJUDA,** v. a. 3. (böjes som *Bjuda*) Genom allmän kungörelse anbefalla. *P. skatter, gårdar, bevilling.* *P. riksdag.* — *Påbjudande,* n. 4.

**PÅBLÅSA,** v. a. 2. Blåsa på. Brukas föga. *P. elden.*

**PÅBRYTA,** v. n. 3. (böjes som *Bryta*) (boktr.) Förflytta uppsatt stil ifrån skeppet och deraf

formera kolumner. Vanligare: *Bryta på.* — *Påbrytning,* f. 2.

**PÅBRÅ,** på'brå', v. n. ell. **PÅBRÅS,** på'brås', v. d. 2. Se *Brås.* *Han har intet godt att p.,* har inga goda egenskaper att ärfva efter föräldrar och slägt.

**PÅBRÖD,** n. sing. Hvad som vid brödköp ges på köpet.

**PÅBUD,** n. 3. Offentlig kungörelse, hvarigenom något påbjudes.

**PÅBULTA,** v. a. 1. Bulta på. — 2) (fam.) Gifva ryggen full med stryk, piska på. — *Påbultande,* n. 4. o. *Påbultning,* f. 2.

**PÅBYGGA,** v. a. 2. Tillbygga ett hus på höjden. *Låta p. ett hus.* — *Påbyggande,* n. 4.

**PÅBYGGNAD,** m. 3. 1) Påbyggande. — 2) Den del, hvarmed ett hus blifvit tillökt genom påbyggande.

**PÅBYLTA,** v. a. 1. (fam.) Se *Bylta på.*

**PÅBÖRDA,** v. a. 1. Beskylla för, lägga till last. *P. en ett brott.* *Han vill p. mig att hafva sagt.* — *Påbördande,* n. 4.

**PÅDIKTA,** v. a. 1. Falskeligen påbörda, tillräkna eller tillägga. *P. någon fel, dygder, förtjenster.* — *Pådiktande,* n. 4. o. *Pådiktning,* f. 2.

**PÅDRAGA,** v. a. 3. (böjes som *Draga*) *Draga* kläder på någon. *Betjenten pådrog honom strumporna, byxorerna, hjälpte honom att p. dem.* — Äfv. *Draga på.* — *Pådragande,* n. 4. o. *Pådragning,* f. 2.

**PÅDRIFVA,** v. a. 3. (böjes som *Drifva*) 1) Nödga att gå fortare. *P. oxar, hästar.* — *Syn.* *Påmota, Påfösa, Påmana.* — 2) Nödga att arbeta fortare. *P. arbetare.* — Äfv. *Drifva på.* — *Pådrifvande,* n. 4.

**PÅDRIFVARE,** m. 3. En, som pådrifver (boskap eller arbetare).

**PÅDYFLA,** v. a. 1. (fam.) Se *Påbörda.*

**PÅFALLANDE,** a. 1. (nytt ord) I ögonen fallande, uppenbar, märkbar. *En p. likhet.*

**PÅFINNA,** v. a. 3. (böjes som *Finna*) 1) *Finna, träffa, anträffa.* *Man har i skogen påfunnit liket efter en person.* — 2) (fig.) Genom eftersinnande finna. *P. en utväg.* — Äfv. *Finna på.*

**PÅFINNANDE,** n. 4. 1) Händelsen, då något påfinnes. — 2) (fig.) Eftertänkande, hvarigenom något påfinnes.

**PÅFINNARE,** m. 3. En, som påfinner något. **PÅFINNING,** f. 2. 1) Påfinnande. — 2) Hvad som genom eftertänkande blifvit påfunnet.

**PÅFLIG,** se *Påfvelig.*

**PÅFLUGEN,** a. 2. neutr. — *et.* (pop. o. fam.) Som oblygt och utan betänkande tilltalar hvem som helst, utan afseende på person. — *Syn.* *Framfus, Oförsynt, Oblyg.*

**PÅFLUGENHET,** f. 3. Egenskapen att vara påflugen. — *Syn.* *Framfusighet, Oförsynthet, Oblyghet.*

**PÅFOGEL,** se *Påfågel.*

**PÅFORDRA,** v. a. 1. 1) På grund af rättighet fordra, begära. *P. ens hjälp.* — 2) Fordra, tarvva, behöfva. *Detta p-r en förklaring.* — *P-s,* v. d. Fordras, erfordras, behöfvas. *När så p-s.*

**PÅFORDRAN,** f. sing. indef. Fordran, begäran på grund af rättighet. *All betalas vid p. Anskaffa något efter skedd p.* — *Syn.* *Anfordran.*

**PÅFUND,** n. 3. Något som blifvit upptäckt.